

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu. -- Posamezna številka stane s prilogo „Vera in življenje“ 2.- Din

Voščilo za velikonočne praznike.

Hvala Bogu, večina župljanov se je pripraviła letos lepo za praznik vsfajenja. Prejem sv. zakramentov je bil ves postni čas obilen. Lepi so bili zlasti dnevi duhovne obnove za moške. Pri osmih govorih, ki so bili posebej in samo zanje, so kar napolnili obširno našo župnijsko cerkev, evharističnega Kralja so prejemali v svoja srca s sklepom, da mu bodo tudi v bodoče vedno zvesti. Bog daj blagoslova!

Novo življenje v Kristusu naj gospoduje v naši župniji! To naj bo vsem župljanom velikonočno voščilo. Poslušajmo, kaj nam pravi apostol narodov sv. Pavel, ko piše v pismu Kološanom v tretjem poglavju:

„Če ste torej vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na desnici božji. Kar je zgoraj, potem hrepenite, ne po tem, kar je na zemlji. Zakaj umrli ste, in vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu. Ko se prikaže Kristus, vaše življenje, takrat se boste tudi vi z njim prikazali v slavi.

Zamorite torej ude, kateri so na zemlji, nesramnost, nečistost, pohotnost, zlo požljivost in lakomnost, ki je malikovavstvo, zaradi teh prihaja jeza božja nad otroke nepokornosti; in v teh ste tudi vi nekdaj živeli, ko ste bili med njimi. Zdaj pa tudi vi odložite vse: jezo, srditost, hudobnost, zmerjanje in grdo govorjenje iz svojih ust. Ne lažite drug drugemu, ker ste slekli starega človeka z njegovimi deli in oblekli novega, ki se obnavlja k spoznanju, po podobi njega, ki ga je ustvaril, tukaj ni več ne Grka ne Juda, ni obrezanega ne neobrezanega, ni divjaka ne Scita, ni sužnja ni svobodnega, ampak je vse in v vsem Kristus. Oblecite si torej kakor izvoljenci božji, sveti in ljubljeni, pristrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, milobo, potrpežljivost; prenašajte drug drugega in si odpustčajte, če ima kdo na kom kaj grajati; kakor je Gospod vam

odpustil, tako tudi vi; na vse to pa oblecite ljubezen, ki je vez popolnosti. In mir Kristusov naj kraljuje v vaših srcih, h kateremu ste bili tudi poklicani v enem telesu; in hvaležni bodite. Beseda Kristusova naj v obilju prebiva med vami, v vsej modrosti drug drugega poučujte ter opominjajte, in s psalmi, slavospevi in duhovnimi pesmimi hvaležno prepevajte Bogu v svojih srcih. In vse, kar delate, v besedi ali v dejanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa in po njem zahvaljujte Boga in Očeta.

Žene, bodite podložne možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje ljubite svoje žene in ne bodite osorni proti njim.

Otroci, bodite staršem poslušni v vsem, zakaj to ugaja v Gospodu. Očetje ne srdite svojih otrok, da jim srce ne upade.

Služabniki, bodite v vsem poslušni zemeljskim gospodarjem, ne s službo na oko, kakor bi hoteli ljudem ugajati, ampak s preprostim srcem, v strahu Gospodovem. Karkoli delate, delajte iz srca kakor Gospodu in ne kakor ljudem, ker veste, da boste od Gospoda prejeli povračilo dediščine. Gospodu Kristusu služite; zakaj, kdor dela krivico, bo prejel po tem, kar je krivičnega storil, in pristranosti ni.“

Pri Gospodovem grobu.

Vsepolno majhnih grobov je izkopanih in zasutih po širni zemlji. Za odrastlega človeka je po smrti potreben dom v zemlji 2 metra globok, 2 metra dolg in dober meter širok. Za kakšnih deset let je ta dom potreben, potem ga pa že odstopi drugemu. O, kaj je človek...

Tudi večji grobovi, pomembni vsaj za zgodovino, so na zemlji. Grobovi narodov, kulture, te ali one misli, ki je mogočno vzemala okolico.

Kdo še ni slišal o egiptovskih piramidah? Kakor uganka stoji pred njimi velika sfinga, ki gleda čudno iz sedanosti v slavno preteklost. Ob piramidah se zamisli popotnik v davnino, ko so v rodovitnem

Egiptu vladali faraoni. Postavili so si piramide za zadnja počivališča, da ti spomeniki pričajo o njihovi slavi, moči in bogastvu. Pa, četudi so piramide veličastne, mogočne — grob so. Minljivosti znak so. Veter pušča poje okrog njih pesem smrtnikom...

Drugi grob. Zgodovinska akropola v Atenah. Grob slavne kulture, lepote. Ob razpadajočih stebrih odmeva pesem smrti. Lepota je umrla, je minila, bila je pač zemeljska...

Še tretji, večji, grob. Veliki trg starega Rima. Zopet grob slavne dobe, ko je en narod takorekoč vladal celemu svetu v slavi in moči. Njegova moč je slovela, legije slave so stresale zemljo. Toda razbila se je kmalu ta moč, kakor lončarjeva posoda. Morala se je razbiti. Bila je pač zemeljska, minljiva...

In še en grob. Tih, skalnati grob pri Jeruzalemu. Pri tem grobu ni pesmi o smrti, minljivosti. Ne, tu ni žalosti. Aleluja tu odmeva, večno, nesmrtno!

Ob Zveličarjevem grobu je moč smrti oslabela, odnehala.

Smrt in življenje sta se tu pobratila. Smrt je postala življenje, bogato, milosti polno življenje, večno trajajoče.

To ni znamenje pozemeljskega, ampak božjega.

In kadar je človeštvo v sili in tugi, roma v duhu k temu grobu, da potem vstaja k novim upom in k novemu življenju.

Ponižani prihajajo k temu grobu, da čujejo besedo božjo: „Ponižajte se torej pod mogočno roko božjo, da vas o svojem času poviša. Vse svoje skrbi nanj preložite, zakaj on skrbi za vas.“ (1. list sv. Petra 5, 6—7.)

Dvomljivci prihajajo k Jezusovemu grobu. Pa čujejo besedo sv. apostola Pavla, Korinčanom in njim izrečeno: „Če pa Kristus ni vstal, potem je prazno naše oznanje, prazna tudi naša vera. — Toda Kristus je vstal od mrtvih, prvina njih, ki so zaspali...“ V tej slovesni zatrditvi se vera utrjuje, raste.

Oni, ki se bojijo smrti, vprašujejo ob tem grobu z apostolom narodov: „Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?“ (1. Korinčanom 15, 55.)

Grešniki prihajajo k grobu Zveličarjevemu, da občudujejo, kako se usmiljeni Gospod med prvimi prikaže Mariji Magdaleni.

Vsi tisti, katere tare teža križa, opazujejo zmagoslavni Gospodov grob in prisluškujejo besedam, ki jih je Gospod govoril učencem na poti v Emavs: „Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to pretrpel in šel v svojo slavo.“ (Luka 24, 26.) Da, da, če

s Kristusom trpimo, bomo z njim tudi poveličani!...

Prijatelji, vsi pojdemo v velikonočnih praznikih h Gospodovemu grobu, da dahne iz njega novo življenje za nas! Aleluja, aleluja...

To in ono.

Uradne ure v župnijski pisarni so bile doslej označene na vratih pisarne, a malo-kateri se je oziral nanje. Razumljivo je, da je župnijska duhovščina in posebej župnik vsem župljanom za vse stvari vedno na razpolago. A pri tako mnogobrojnem in različnem delu, kot je v naši župniji, mora dati tudi določen red, v kolikor ga razmere dopuščajo. Zadnje mesece se je že ponovno zgodilo, da župnik skoraj ni mogel najti časa za potrebne obiske bolnikov. Vedno je prišel kdo v župnijsko pisarno, ali pa se je kar naprej napovedal, da ga je bilo treba čakati. V tem naj odslej vlada malo več reda in točnosti. Določene uradne ure, ko vsakdo lahko opravi v župnijski pisarni so odslej sledeče: Vsak dan dopoldne od osme do dvanajste ure, razen v torkih in petkih, ko so uradne ure od treh do šestih popoldne. V torek in petek imamo namreč vsi trije dopoldne šolski pouk. Ženini in neveste naj prihajajo na zapisnik samo ob torkih ob petih popoldne; tedaj naj drugi ne hodijo po svojih opravkih v pisarno. Ni rečeno, če so te določene uradne ure razglašene, da župnik ali kdo gg. kaplanov, ne bi postregel župljanu, ki pride ob drugem času v pisarno. O, prav rad, a če kdo ob drugem času nikogar ne najde, se nima pravice jeziti. Ob uradnih urah pa bo gotovo kdo v pisarni ali vsaj v bližini. Pripominjam, da polnomočno podpisujeta in rešujeta večino stvari v pisarni lahko tudi gg. kaplana. Če smo pa zaposleni s strogo cerkvenimi opravili v cerkvi, imajo seveda ta opravila prednost pred pisarno. To velja zlasti za nedeljo! — Ob tej priliki še sledeče. Če kakšno popoldne v poletju ne bo nikogar v župnišču doma, bo župnišče kdaj tudi zaklenjeno. Vzrok: v nepredolgi dobi so bile izvršene v veži župnišča že štiri tatvine. V takem slučaju se pa župljani lahko podajo v kaplanijo ali na župnijski vrt, kjer gotovo koga dobijo.

Družba sv. Mohorja ima letos 460 članov. Napredovali smo od lanskega leta za 80 članov. Od l. 1928 smo napredovali za 159 članov. Prav, da lepo in koristno berilo

prihaja v naše hiše! Obenem z naročnino je bilo odposlanih tudi Din 300, katere so darovali vrli člani za mohorske knjige bratom Slovincem v Prekmurju in izven naših mej. Bog povrni!

Osnažite in uredite grobove na pokopališču, da se bo poznala tudi na grobovih naših dragih umrlih pomlad in naša ljubezen do njih! Za grobove, ki so na vrsti za prekopanje, naj se svojci pravočasno pobrigajo, da ne pride kdaj do kakšnih neprijetnosti.

Premrlovo sv. mašo na čast sv. Jožefu bo izvajal naš vrli cerkveni zbor pri veliki sv. maši na Veliko noč. Sodeloval bo tudi orkester.

Popis prebivalstva, poljedelskih gospodarstev in domače živine se vrši v naši državi začetkom aprila. To popisovanje je velike važnosti za narodno gospodarstvo in za javno upravo. Naj vsakdo poda točne podatke. Mnenje, da bi povedani podatki mogli komu škodovati, je popolnoma napačno. Popisovanje se je vedno vršilo in je pač potrebno. Znano je, da sta se tudi sv. Jožef in Marija šla popisat v Betlehem.

V znamenju „Ecce homo“ gorijo električne sveče, kakor kdo naroči. Da gori ena sveča v določen namen 10 ur, je treba plačati 1 Din. Goreti more 4, 8 ali 12 sveč obenem. Naročila sprejema upraviteljica znamenja gđc. Ovsenek, ki stanuje pred šolo. Priporoča se tudi pušca znamenja, ki je oskrbovala razsvetljavo v postu in ki mora pokrivati še stroške poprave.

Sam sveti oče opozarja mladenke, da naj pri lepotnih tekmah ne sodelujejo. To je barbarski kult telesa, častihlepija in golote. Sveti oče opozarja na usodo nesrečnih zaljubljenk v svoje telo. Omenja miss Francijo 1930, ki jo je zaročenec zapustil, nakar je znorela. Druga je ubila svojega moža, tretjo so našli mrtvo itd.

Divje zakone so pričeli preganjati v donavski banovini. Izdana je naredba, da morajo v treh mesecih skleniti zakon vse tiste osebe, ki živijo v konkubinatu. V zakon, ali narazen, ali kazen! Prav bi bilo, če bi tudi pri nas v takih slučajih pomagala oblast sveti Cerkev. Še bolj prav seveda, če bi niti Cerkev, niti država, ne imela s tem opravka, ker bi bilo vse v redu!

Za zažiganje mrličev imajo v Mariboru posebno organizacijo „Ogenj“. Člani za to organizacijo, tako je bilo razglašeno v nekaterih listih, se lahko prijavljajo v neki trgovini — s kurivom.

Varovanci sirotišča in zavetišča Vincencijeve konference priredijo tudi letos na belo nedeljo, 12. aprila, za svoje dobrotnike in prijatelje akademijo s sledečim sporedom: 1. Pozdrav gostom. — Zvezdice. 2. Čevljar. — Šaljiv prizor. 3. Danes še ne. — Troglasna pesem. 4. Nagovor predsednika Vincencijeve konference. 5. Mala Ankica. — Deklamacija. 6. Ej, kako lepo. — Rajanje malih. 7. Predice. — Rajanje s petjem. 8. Oba junaka. — Dvogovor. 9. Zdravnik Dideldaj in Pavliha, njegov strežaj. — Šaloigrlica v treh slikah. — Pričetek bo ob 1. uri popoldne, takoj po večernicah. Vabljeni so vsi dobrotniki in prijatelji zavetišča in sirotišča. Doslej je bil še vsako leto pri tej otroški akademiji velik naval in je bilo težko vzdrževati red, če ni bilo vstopnic. Zato bodo tudi za letošnjo akademijo izdane vstopnice, katere bo imela v predprodaji ga. Tavčarjeva na glavnem trgu. Akademija na belo nedeljo je predvsem poklonilo odraslim, otroci naj se jo udeležijo le v spremstvu in naj tudi v dvorani ostanejo pri spremljevalcu, da se ne bodo vsi drenjali ravno pred odrom. Za oba Marijina vrtca bo akademija enkrat pozneje posebej ponovljena. Dobrotniki in prijatelji naše Vincencijeve konference naj ne zamerijo, če ne bodo na to poklonilno akademijo še posebej vabljeni. Lahko bi se zgodilo, da bi bil kdo pri osebnem vabljenju izpuščen, pa naj zato to vabilo vsem enako velja!

Oznanila za april.

1. **Velika sredo**. Med sv. mašo se bere pasijon po evangeliju sv. Marka. Pop. ob 4. uri pete jutranjice.

2. **Veliki četrtek**. (Spomin zadnje večerje, postavitve zakramenta sv. Reš. Telesa, krvavega potu na Oljski gori in Judovega izdajstva.) V spomin na postavitve sv. maše je ta dan ena sama sv. maša. Sveto obhajilo se deli prvič ob pol 6. uri zjutraj, ob 9. uri je slovesna sv. maša. Pri glorijski zapoj ogle in zvonovi, ki potem do velike sobote utihnejo (v spomin na Jezusovo trpljenje); med sv. mašo se bo zadnjič delilo sv. obhajilo, h kateremu pristopite v obilnem številu. Po sv. maši se prenese sv. Rešnje Telo v kapelico (spomin Jezusove poti na Oljsko goro). Po kratkih molitvah v kapelici se prične razkrivanje oltarjev, kar nas spominja, da so Jezusa ob smrti oropali oblačil in da so jih vojaki med seboj razdelili. Popoldne ob 4. uri pete jutranjice.

Zvečer ima v kapelici uro molitve dekliška Mar. družba od 7. do 8. ure (sveta ura), ženska Mar. družba pa od 8. do 9. ure (tri in dvajseta ura).

3. **Veliki petek** (spomin smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa). Ob 6. uri zjutraj križev pot; ob 8. uri se prične sv. opravilo. Najprvo tiho žalovanje nad grehi sveta, ki so zakrivali Jezusovo smrt (mašnik leži pred oltarjem), nato branje iz stare zaveze (o velikonočnem jagnjetu) in popis Jezusovega trpljenja po sv. Janezu. Potem molitve za vse ljudi celega sveta, odkrivanje in čiščenje sv. križa, potem mašne molitve

velikega petka, nakar se prenese sveto Rešnje Telo v božji grob. Popoldne ob 4. uri pete jutranjice.

Zvečer ob tri četrt na osem (7.45) je postna pridiga in petje žalostink cerkvenega pevskega zbora.

4. Velika sobota. Ob 7. uri zj. je blagoslov ognja, od katerega se potem prižgo tudi luči v cerkvi, blagoslov velikonočne sveče, branje prerokb iz starega zakona, blagoslov krstne vode in nato slovesna sveta maša, med katero pri glorijski zapojki orgle in zvonovi, Vsi obredi velike sobote so se včasih opravljali ponoči od sobote na nedeljo.

Sveto obhajilo se deli na veliko soboto samo med sv. mašo.

Vsak post preneha na veliko soboto opoldne.

Blagoslov velikonočnih jedil se vrši na veliko soboto popoldne na Bistrici, po Dolini in pri Sveti Ani, kakor tudi na vmesnih krajih, po običajnem redu. Za bistriško sosesko se bo delil blagoslov, da bo ustrezno izraženi želji, na dveh mestih. Najprvo ob 1 pop. pri Koširju poleg kolodvora in potem pri Aljančiču na Bistrici. — V župni cerkvi bo blagoslov jedil točno ob 2., pri sv. Andreju pa ob pol 3. pop.

Slovesno vstajenje in procesija se vrši po slovesnih jutranjicah, ki se prične ob trideset na pet popoldne. Procesija se vrši po običajnem redu. Oni, ki vršijo pri procesijah kakšno častno službo, naj blagovolijo biti točno na mestu. Med procesijo stati na trgu je nespodobno!

5. Velika noč. Ob 6. sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 8. z enim, ob 10. slovesna peta sv. maša z leviti in z dvema blagoslovoma. Popoldne ob 3. slovesne pete litanije.

6. Velikonočni pondeljek, nezapovedan praznik. Službe božje kakor ob nedeljah.

7. Velikonočni torek. Ob 6. orglana, farna sv. maša. Ob 10. sv. maša v cerkvi sv. Jožefa.

12. Bela nedelja. Službe božje ob navadnih urah. Pri vseh treh sv. mašah je letno darovanje za oba gg. kaplana.

19. Druga nedelja po Veliki noči. Ob 10. sv. maša pri sv. Jožefu, ker ne more biti naslednjo nedeljo vsled opravila pri sv. Juriju.

22. Praznik varstva sv. Jožefa. Ob 5. sveta maša v cerkvi sv. Jožefa.

24. Sv. Jurij. V župni cerkvi je ob 6. orglana sv. maša pri oltarju sv. Jurija, pri sv. Juriju nad Bistrico pa ob 10. sv. maša za sosesko in z darovanjem za cerkev.

25. Sv. Marko. Ob 7. gre procesija iz župne cerkve v cerkev sv. Jožefa, kjer je sv. maša s pridigo. Po opravitvi se vrne procesija po krajši poti nazaj v župno cerkev.

26. Tretja nedelja po Veliki noči. Ob 10. je sv. maša v cerkvi sv. Jurija z darovanjem za cerkev. V župni cerkvi je ob 10. le tiha sv. maša.

Sveto uro opravimo za mesec april na veliki četrtki zvečer obenem z uro molitve Marijinih družb. Je ta večer pač najbolj primeren!

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 19. vesoljna odveza 5.

Dekliška in ženska Marijina družba: shod skupno 26. v dvorani na Skali.

Fantovska Marijina družba: sestanki po oznanilu v cerkvi.

Marijini vretci a dečke in deklice: shoda po oznanilu v cerkvi.

Mladinska pobožnost: 26. pri popoldanski službi božji.

Mesečna šolska sv. spoved: meščanska šola 11., dečki osnovne šole 18., deklice osnovne šole 25. Vedno popoldne ob 3. in drugo jutro po 8. sv. maši skupno sv. obhajilo.

Župnijska kronika za februar 1931.

Februarja v naši župniji rojenih: 7.

Februarja v naši župniji poročeni:

1. **Ahačič Jožef**, voznik, Kranj 175, rojen v Dolini in **Sodnikar Alojzija**, služkinja, Kranj 186, poročena 1. februarja.
2. **Potočnik Andrej**, mizar, Bled 99 in **Zalokar Alojzija**, delavka, Tržič 198, poročena 8. februarja.
3. **Jerala Teodor**, pleskarski pomočnik, Tržič 22 in **Gaberc Angela**, delavka, Dolina 101, poročena 14. februarja.
4. **Podrekar Andrej**, čevljar, Tržič 277 in **Dolinar Franciška**, delavka, Retnje 23, poročena 14. februarja.
5. **Korošec Jožef**, zasebni uradnik, Ljubljana in **Jerman Marija**, zasebnica, Tržič 165, poročena 14. februarja.

Februarja v naši župniji umrli:

1. **Tišler Ivana**, samska dekla, rojena v Lomu 27. 10. 1869, umrla v Dolini 52, dne 8. februarja.
2. **Stritih Janez**, samski delavec, rojen na Bistrici 20. 8. 1904, umrl na Bistrici 33, dne 8. februarja.
3. **Belhar Jožef**, posestnik in mesar, rojen v Vogljah 18. 1. 1853, umrl v Tržiču 27, dne 16. februarja.
4. **Zech Helmut**, samski ključavničar, rojen v Tržiču 24. 2. 1903, umrl v Tržiču 257 dne 18. februarja.
5. **Žagar Ana**, vdova — bivša delavka, rojena v Dolini 14. 5. 1866, umrla v Tržiču 203 dne 19. februarja.
6. **Lukančič Ivan**, sin delavca, rojen na Slapu, rojen 23. 11. 1930, umrl na Slapu 125, dne 25. februarja.

Februarska poročila od drugod:

1. **Godnov Janez**, vdovec, rojen v Dolini 27. 8. 1875 in **Franciška Zelnik**, rojena Merkuta, poročena v Naklem 11. februarja.
2. **Podrekar Marija**, rojena v ljubljanski bolnici 17. februarja.
3. **Švegelj Gabrijel**, rojen v ljubljanski bolnici 19. februarja.

Širite „Cerkveni glasnik“!

Za predstavnika in založnika: **Anton Vovk**, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: **Dr. P. Gvido Rant**, O. F. M. Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: **Srečko Magolič**.